

‘തിന്മ സമ്പാദിക്കുകയും, തെറ്റുകുറ്റം വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.’ എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പാപം ചെയ്യുന്തോറും രക്ഷാമാർഗം കുറേയ്ക്കേ കുറേയ്ക്കേയായി അടഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അത് വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വലയം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി രക്ഷാമാർഗം നിശ്ശേഷം അടഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ ഈ സംഗതി നബി ﷺ ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: ‘നിസ്സാരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന പാപങ്ങളെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, അവ മനുഷ്യനിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി അവസാനം അവനെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.’ (അഹ്മദ്)

വിഭാഗം - 10

﴿83﴾ ഇസ്റാഇൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് (അവരോട്) നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുകയില്ല [ആരാധിക്കരുത്] എന്നും, മാതാപിതാക്കൾക്കും, അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും അനാഥകൾക്കും, അഗതികൾക്കും നന്മചെയ്യണമെന്നും, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോട് നല്ലത് പറയണമെന്നും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും [ഇതായിരുന്നു ആ ഉറപ്പ്]. പിന്നീട് (ഇസ്റാഇൽ സന്തതികളേ) നിങ്ങൾ -നിങ്ങളിൽ അൽപം ആളുകൾ ഒഴിച്ച് - (അതിൽ നിന്ന്) പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു, നിങ്ങളാകട്ടെ, തിരിഞ്ഞുളയുന്നവരുമാകുന്നു. [അത് നിങ്ങളുടെ പതിവാണ്]

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهََ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ

﴿83﴾ നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം ഉറപ്പ് **مِيثَاقَ** **بَنِي إِسْرَائِيلَ** ഇസ്റാഇൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് **لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ** നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയില്ലഎന്ന് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ **وَالْيَتَامَىٰ** മാതാപിതാക്കൾക്ക് **إِحْسَانًا** നന്മചെയ്യൽ (വേണം) **وَالْمَسْكِينِ** അടുത്ത ബന്ധു മുളള വർക്കും **وَالْيَتَامَىٰ** അനാഥകൾക്കും **وَالْمَسْكِينِ** അഗതികൾക്കും **وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا** നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ **لِلنَّاسِ** മനുഷ്യരോട് **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** നല്ലത് **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** നമസ്കാരം **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** സക്കാത്ത് **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** പിന്നെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോയി **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** അൽപം (ആളുകൾ)ഒഴികെ **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** നിങ്ങളിൽ നിന്ന് **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** നിങ്ങളാകട്ടെ

مُعْرَضُونَ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു)കളയുന്നവരാണ്.

لا تَعْبُدُونَ എന്ന ക്രിയാരൂപം വർത്തമാന രൂപത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും നിരോധാജ്ഞയാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇസ്‌റാഹൂല്യരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ ഈ കരാർ അവർക്ക് മാത്രം ബാധകമായ കരാറല്ല. അതിലെ ഓരോ വകുപ്പുകളും അന്നത്തെപോലെ ഇന്നും പാലിക്കുവാൻ എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും ബാധ്യസ്ഥരത്രെ. നമസ്കാരം, സകാത്ത് എന്നിവയുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ അൽപമൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം. എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന മൗലികമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നാമത്തേതും എല്ലാറ്റിലും വെച്ച് മുഖ്യമായതും അല്ലാഹുവിനെയല്ലതെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്ന തൗഹീദ് തന്നെ. തുടർന്നുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യലും. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഇതുപോലെ-ഒന്നാമത് തൗഹീദും അടുത്തതായി മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മചെയ്യലുമായി കൊണ്ട്-കുർആനിൽ പലേടത്തും എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. പിന്നീട് അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ, അനാഥകൾ, ദരിദ്രർ എന്നിവരുടെ നേരെ പ്രത്യേകിച്ചും, മനുഷ്യരോട് പൊതുവിലും നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സ്വഭാവപരമായ മൗലിക വിഷയങ്ങളാണല്ലോ. പിന്നീട് ശാരീരികവും സാമ്പത്തികവുമായ അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് കർമ്മങ്ങളായ നമസ്കാരത്തെയും സകാത്തിനെയും കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഈ രണ്ട് കർമ്മങ്ങൾക്കും കുർആൻ കൽപിച്ച പ്രാധാന്യം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. അനുഷ്ഠാനമുറകളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും ഇത് രണ്ടും മുസ്‌മുതൽക്കേ ഇസ്‌ലാമിലെ രണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട നിർബന്ധ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. ഈ കൽപനകൾ ഇന്നും ബൈബിളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇസ്‌റാഹൂല്യരെ നോക്കി വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿84﴾ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (നിങ്ങളോട്) നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): നിങ്ങൾ (തമ്മതമ്മിൽ) നിങ്ങളുടെ രക്തം ചിതുകയില്ലെന്നും, നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെത്തന്നെ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയില്ലെന്നും. പിന്നെ, നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് (അത് ഏറ്റു) സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشَاهِدُونَ

﴿85﴾ (എന്നിട്ട്) പിന്നെയും നിങ്ങളിതാ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊലചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! കുറ്റവും അതിക്രമവും വഴി അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾ പറ

ثُمَّ أَنْتُمْ هَتُّوْلَاءٌ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهِرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ

സ്വപരം പിൻതുണ നൽകിക്കൊണ്ട്. അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ തടവു കാരായി വന്നാലാകട്ടെ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് മോചനമുല്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു !

അതാകട്ടെ, [കാര്യമാകട്ടെ] അവരെ പുറത്താക്കൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

അപ്പോൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചില ഭാഗത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചിലഭാഗത്തിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയുമാണോ ചെയ്യുന്നത് ?! എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അപമാനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. കഠിനമായ നൂനാളിലാകട്ടെ, അവർ അതികഠിനമായ ശിക്ഷയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നതുമാണ്.

നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.

﴿86﴾ അക്കൂട്ടർ, പരലോകത്തിന് (പകരം) ഇഹലോക ജീവിതം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവരത്രെ. ആകയാൽ, അവർക്ക് ശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

وَالْعُدْوَانَ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَفْدُوهُمْ

وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ

أَفْتَوْمُنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

﴿84﴾ നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ്, കരാർ നിങ്ങൾ ചിന്തുക(ഒഴുക്കുക)യില്ല (എന്ന്) നിങ്ങളുടെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ രക്തങ്ങളെ തുറന്നുപോകയും നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയുമില്ല നിങ്ങളെ തന്നെ നിങ്ങളുടെ വീട് (വാസസ്ഥലം)കളിൽ നിന്ന് പിന്നെ(അതിനുപുറമെ) നിങ്ങളുടെ സമ്മതിച്ചു, ഏറ്റുപറഞ്ഞു. നിങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങളായിക്കൊണ്ട് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. ﴿85﴾ പിന്നെയും നിങ്ങൾ ഹുലായ്കൊണ്ട് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കൊല്ലുന്നു നിങ്ങളെ ത

നെന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **فَرِيقًا مِّنْكُمْ** നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ **مِن دِيَارِهِمْ** അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് **تَظَاهَرُونَ** നിങ്ങൾ പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ട് **عَلَيْهِمْ** അവരുടെ മേൽ (എതിരിൽ) **بِالْإِثْمِ** കുറ്റംകൊണ്ട് **وَالْعُدْوَانَ** അതിക്രമവും **وَإِنْ يَأْتَوْكُمْ** അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാലോ **تَسْأَلُونَ** തടവുകാരായി **تَفَادَوْهُمْ** നിങ്ങൾ അവർക്ക് മോചനമൂല്യം നൽകുന്നു **وَهُوَ** അത് (കാര്യം) ആവട്ടെ **مُحَرَّمٌ** നിഷിദ്ധമാണ് **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെമേൽ **إِخْرَاجُهُمْ** അവരെപുറത്താക്കൽ **أَفْتَوْمُونِ** അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയാണോ **بِبَعْضِ الْكِتَابِ** വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചിലതിൽ (ചിലഭാഗത്തിൽ) **وَتَكْفُرُونَ** നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും (ആണോ) **بِبَعْضِ** ചിലതിൽ **فَمَا جَزَاءُ** എന്നാൽ പ്രതിഫലമല്ല **مَنْ يَفْعَلْ** ചെയ്യുന്നവരുടെ **ذَلِكَ** അത് (പകാരം) **مِنْكُمْ** നിങ്ങളിൽ നിന്ന് **إِلَّا خِزْيٌ** അപമാനം(നിന്ദ്യത)അല്ലാതെ **فِي الْحَيَاةِ** ജീവിതത്തിൽ **الدُّنْيَا** ഐഹിക **وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ** കപിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ **يُرَدُّونَ** അവർ തള്ളപ്പെടും, മടക്കപ്പെടും **إِلَىٰ أَشَدِّ** ഏറ്റവും കഠിനമായതിലേക്ക് **الْعَذَابِ** ശിക്ഷ(യിൽവെച്ച്) **وَمَا لِلَّهِ** അല്ലാഹു അല്ലതാനും **بِغَافِلٍ** ഒട്ടും അശ്രദ്ധൻ **عَمَّا تَعْمَلُونَ** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി **﴿ 86 ﴾** **أُولَٰئِكَ** അക്കൂട്ടർ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ** യാതൊരുകൂട്ടരാണ് **أَشْتَرُونَ** അവർ വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു **الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** ഐഹിക ജീവിതത്തെ **بِالْآخِرَةِ** പരലോകത്തിന് (പകരം) **فَلَا يَخْفَىٰ** അതിനാൽ ലഘുവാക്കപ്പെടുകയില്ല **عَنْهُمْ** അവർക്ക് **الْعَذَابُ** ശിക്ഷ **وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ** അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

മദീനയിലും പരിസരത്തിലുമുള്ള അറബികൾ ഔസ്, ഖസ്റജ് (**الْأَوْسَ وَالْخَزْرَجَ**) എന്നീ രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു. എല്ലാവരും വിഗ്രഹാരാധകർ തന്നെ. ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഇടക്കിടെ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. മദീനയിലെ യഹൂദികളാകട്ടെ, മൂന്ന് ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു, കൈനുകാളം, നദീറും, കൂറൈദയും(**قَيْنِقَاعَ، نَضِيرَ، قُرَيْظَةَ**) ആദ്യത്തെ രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളും ഖസ്റജുമായും, മൂന്നാമത്തെ ഗോത്രം ഔസുമായും സഖ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഓരോ ഗോത്രവും തങ്ങളുടെ സഖ്യകക്ഷിയുടെ പക്ഷത്ത് ചേർന്ന് അതിൽ പങ്കെടുക്കും. യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ യഹൂദികളെന്നോ, അറബികളെന്നോ വ്യത്യസ്തം കൂടാതെ പരസ്പരം കൊലയും കൊള്ളയും നടത്തുകയും വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ആട്ടി ഓടിക്കുകയും ബന്ധനത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും. യുദ്ധം അവസാനിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായ യഹൂദികളിൽ നിന്ന് ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ അവർ തന്നെ ധനം ശേഖരിക്കുകയും മോചന മൂല്യം കൊടുത്ത് അവരെ ചിരയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ മറുപടി ഇതായിരിക്കും: ‘സഖ്യകക്ഷികളെ വഞ്ചിക്കുന്നത് അപമാനകരമായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അവരൊന്നിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.’ ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

‘നിങ്ങളുടെ രക്തം’ ‘നിങ്ങളെ തന്നെ കൊല്ലുക,’ ‘നിങ്ങളെതന്നെ പുറത്താക്കുക’ എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഒരേ മതാവലംബികളായ സമുദായം ഒരേ ദേഹം

പോലെയാണെന്നും അതിലെ അംഗങ്ങൾ ഏകോദര സഹോദരൻമാരായി വർത്തിക്കേണ്ടവരാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തൗറാത്തിലും മൂസാ നബി (അ)യിലും വിശ്വസിച്ചതോടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ എല്ലാ നിയമങ്ങളും പാലിക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധരാണ്. മാത്രമല്ല, തൗറാത്തിന്റെ വിധികൾ അനുസരിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരും ഏറ്റുസമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളവരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ചില വിധികൾ മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുകയും മറ്റു ചിലത് തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ന്യായരഹിതവും അക്രമവുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചില ഭാഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചിലതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയുമാണോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ? എന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലം ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അപമാനവും പരലോകത്ത് വെച്ച് അതികഠിനമായ ശിക്ഷയുമാണെന്ന് അവരെ താക്കീതും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ ഇത്രത്തോളം അധഃപതിക്കുവാനും, വിരോധാഭാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിത്തീരുവാനും കാരണം, അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി പാരത്രിക നന്മകളെ ബലികഴിച്ചതാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് യഹൂദികളുടെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലാണെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിധിവിധികളെ ശരിവെച്ചു സമ്മതിക്കുകയും എന്നിട്ട് അവയിൽ ചിലത് മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചിലത് തീരെ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം ഇതിലെ താക്കീതും ആക്ഷേപവും ബാധകമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി മുസ്‌ലിംകളിൽ ചിലർ ഇസ്‌ലാമിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നിർബന്ധ കർമ്മമായ നമസ്കാരവും വേറെ ചിലർ സക്കാത്തും പാടെ അവഗണിച്ചുകളയുന്നു. അതേസമയത്ത് മറ്റു ചില മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ അവർക്ക് നിഷ്കർഷതയും ഉണ്ടായേക്കും. അതുപോലെ ചിലർ പലിശയുടെ കാര്യത്തിൽ യഹൂദികളുടെയും മററു ചില ദുർവൃത്തികളിൽ അവിശ്വാസികളുടെയും നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു കാണാം. ചിലർ ആരാധനകർമ്മങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരും, സാമൂഹ്യബാധ്യതകൾ അവഗണിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ചിലർ നേരെ മരിച്ചും. ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള മതവിധിയും അതിന്റെ ഗൗരവവും അറിഞ്ഞും സമ്മതിച്ചും കൊണ്ട് തന്നെയാണ് പലരും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതാണ് വലിയ അൽഭുതം ! മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു നേർവഴിയും തന്റേടവും നൽകുമാറാകട്ടെ, ആമീൻ

വിഭാഗം - 11

﴿87﴾ തീർച്ചയായും മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷം നാം ദൂതൻമാരെ തുടർച്ചയായി അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മർയമിന്റെ മകൻ ഇസാക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നാം നൽകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا
 مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى
 ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ

എന്നിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ (അഥവാ മനസ്സുകൾ) ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുമായി നിങ്ങൾക്ക് വല്ല റസൂലും വരുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിക്കുകയാണോ ?!

അങ്ങനെ, ഒരു കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി; ഒരു കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു !

أَفْكَلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ أَسْتَكْبِرْتُمْ

فَفَرِّقِي قَوْمًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِّقِي تَقْتُلُونَ

﴿87﴾ തീർച്ചയായും ഉണ്ട് آتَيْنَا നാം നൽകുകയുണ്ടായി موسى മുസാക്ക് الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥം وَقَفَّيْنَا നാം തുടർത്തുകയും ചെയ്തു مِنْ بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം بِالرُّسُلِ ദൂതന്മാരെ آتَيْنَا നാം നൽകുകയും ചെയ്തു عِيسَى ഈസാക്ക് മർയമിന്റെ മകൻ الْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ وَأَيَّدْنَا അദ്ദേഹത്തെ നാം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു بِرُوحِ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് എപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) നിങ്ങൾക്ക് വരുമ്പോഴൊക്കെയുമോ رَسُولٌ ഒരു ദൂതൻ, വല്ല റസൂലും بِمَا യാതൊന്നുമായി لَا تَهْوَىٰ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല أَنفُسُكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ, മനസ്സുകൾ أَسْتَكْبِرْتُمْ നിങ്ങൾ അഹംഭാവം കാണിച്ചു(വോ) فَفَرِّقِي എന്നിട്ട് ഒരു വിഭാഗത്തെ كَذَّبْتُمْ നിങ്ങൾ കളവാക്കി وَفَرِّقِي ഒരു കൂട്ടരെ تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ വധിക്കുന്നു

മുസാ നബി (അ) മുതൽ ഈസാ നബി (അ) വരെയുള്ള എത്രയോ പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും ശിക്ഷണങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കുകയും, പല പ്രവാചകൻമാരെയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് ഇസ്‌റാഇലുകൾക്കു കേൾ. പ്രവാചകൻമാർ കൊണ്ടുവരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവരുടെ ദേഹമുഖകൾക്കും തന്നിഷ്ടത്തിനും അനുയോജ്യമല്ലായ്ക നിമിത്തം അവർ ഗർവ്വിഷ്ടരും അഹംഭാവികളുമായിത്തീർന്നതാണിതിന് കാരണമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവർ നബിമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി 61-ാം വചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വ്യക്തിപരമായും, സാമൂഹ്യമായുമുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥമാണ് തൗറാത്ത്. അതിന്റെ സത്യതയ്ക്ക് തെളിവായി പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ തുടരത്തുടരെ വന്നുകൊണ്ടുചെന്നു. എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം തൗറാത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയുമായിരുന്നു. സൂറഃ മാഇദഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു : **إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ... وَالْأَحْبَابُ** : (സാരം: നാം തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചു. അതിൽ മാർഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്. യഹൂ

ദരായുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചവരായ നബിമാരും, റബ്ബാനികളും - പുണ്യപുരുഷന്മാരും-പണ്ഡിതന്മാരും അതനുസരിച്ച് വിധിച്ചിരുന്നു' (മാഇദഃ : 44) ഇസ്‌റാഇലിലെ അവസാനത്തെ റസൂലായ ഈസാ (അ) വന്നപ്പോൾ, തൗറാത്തിലെ ചുരുക്കം ചില നടപടിക്രമങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തപ്പെടുവെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ തൗറാത്തിന്റെ നിയമസംഹിത തന്നെയാണ് അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യ കാലത്തുണ്ടായ ആ ഭേദഗതിയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം തൗറാത്തിനെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വ്യക്തമായ പല തെളിവുകളും ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു നൽകി. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ആലുഇറാനിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്). അതിനെത്തുടർന്ന് ഇസ്‌റാഇലിലുടനീളം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം ഉഖരി ക്കുന്നു : **وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ** (സാരം: എന്റെ മുമ്പിലുള്ള തൗറാത്തിനെ സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കുവാനുമാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നും ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ആലുഇറാൻ : 49,50 നോക്കുക)

وَأَيَّدْنَا لَهُ بُرُوحَ الْقُدُسِ (അദ്ദേഹത്തെ നാം പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തി) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

(1) ഇൻജീലാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് അഥവാ റുഹുൽ കൂദുസ്. ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ വിജയങ്ങളും, ആത്മീയ പരിശുദ്ധിയും കൈവരുത്തുന്നതാണല്ലോ ഇൻജീൽ എന്നതാണ് ഇതിനുള്ള ന്യായം.

(2) ഈസാ (അ) ന്റെ ആത്മാവാണുദ്ദേശ്യം. അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ വക ജീവൻ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് (21:91 ൽ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും മറുമാണിതിന് പറയുന്ന ന്യായം.

(3) ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇതാണ് ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായവും, ക്യാർആന്റേയും ഹദീമിന്റേയും പിൻബലമുള്ളതും. ക്യാർആനെപ്പറ്റി **تَزَلُّوْهُ الْقُدُسُ مِنْ رَبِّكَ** (നിന്റെ റബ്ബികൾ നിന്ന് അതിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. (നഹ്ൽ :102) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇത് ജിബ്‌രീൽ (അ) നെ ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. നബി തിരുമേനി **ﷺ** യുടെ പ്രസിദ്ധ കവിയായിരുന്ന ഹസ്സാനുബ്നുമാബിത്ത് (**حسان بن ثابت - رضى**) നു വേണ്ടി 'അല്ലാഹുവേ, അദ്ദേഹത്തെ റുഹുൽ കൂദ്സിനെക്കൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തേണമേ!' എന്ന് തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിച്ചതായും, 'ജിബ്‌രീൽ തന്നോട് കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞതായും' ഹദീമിൽ വന്നിരിക്കുന്നു (ബു. മു) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അദ്ദേഹത്തിന് ജിബ്‌രീൽ (അ) മുഖേന ലഭിച്ചിരുന്ന ആത്മീയ സഹായങ്ങളായിരിക്കുമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ഈസാ (അ)നോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **إِذْ أَيْدَتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا** (സാരം : തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനായിരുന്നപ്പോഴും ജനങ്ങളോട് നീ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ നാം നിന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം.....(മാഇദഃ : 110)

﴿88﴾ അവർ പറയുന്നു: 'ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (ഉറയിട്ട്) മുടപ്പെട്ടവയാണ്'. (അതല്ല) പക്ഷേ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ഛിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ വളരെ കുറച്ചു അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

﴿88﴾ അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്യുന്നു قُلُوبُنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉറയിട്ടപ്പെട്ടതാണ്, മുടിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് بَلْ പക്ഷേ لَعَنَهُمُ അവരെ ശപിച്ഛിക്കുന്നു اللَّهُ അല്ലാഹു بِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം فَقَلِيلًا مَّا വളരെ കുറച്ച് (മാത്രം) يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് പുതുതായൊന്നും പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ ഉറയിട്ട് മുടപ്പെട്ടുകിടക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് മുഹമ്മദും മറ്റും നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ കടക്കുന്നില്ല എന്ന് യഹൂദികൾ പരിഹാസപൂർവ്വം പറഞ്ഞിരുന്നു. സുറഃ ഹാമീം സജദഃ 5 ൽ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു : وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ (അവർ പറയുന്നു : നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മുടികളിലാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാതുകളിലും ഒരു തരം കട്ടിയുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെയും നിന്റെയും-നബിയുടെയും-ഇടക്ക് ഒരു തരം മറയുണ്ട്.) ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്കാണ് യഹൂദികളും പറയുന്നത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് വേണ്ടതൊന്നും പ്രവേശിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അവ മുടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതോ മറ്റോ അല്ല അതിന് കാരണം. അവരുടെ അവിശ്വാസവും സത്യനിഷേധവും നിമിത്തം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിന് പാത്രമായതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനു കാരണമെന്ന് അല്ലാഹു അവർക്ക് മറുപടി നൽകുന്നു.

യഹൂദികളുടെ അവിശ്വാസം അറബികളുടെ അവിശ്വാസത്തെക്കാൾ ആക്ഷേപാർഹമാണല്ലോ. കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ നബി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ച യാഥാർത്ഥ്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും കൽപിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുമുള്ള നിഷേധമാണ് യഹൂദികളുടേത്. അതിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മുടപ്പെട്ടതാണെന്നും മറ്റുമുള്ള അവരുടെ പരിഹാസവാക്കുകൾ. ആ വാക്ക് നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ (പക്ഷേ, അവരുടെ അവിശ്വാസം മൂലം അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ഛിക്കുകയാണ്) എന്ന് ഇവിടെയും, അതേ വാക്ക് ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ (പക്ഷേ അവരുടെ അവിശ്വാസം മൂലം അല്ലാഹു അവയുടെ മീതെ മുദ്രകുത്തിയിരിക്കുകയാണ്) എന്ന് സുറഃ നിസാജ് 155 ലും അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി ഈ വസ്തുതയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട് (*) അങ്ങിനെ, അല്ലാ

(*) അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെച്ചുവെന്നും മറ്റും പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം 7-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്.

ഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിന് അവർ പാത്രമായിത്തീർന്നത് കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് അധികമാനും വിശ്വാസം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല - അവർ വളരെ കുറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ - എന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെ അറിയിക്കുന്നു.

‘അവർ വളരെ കുറച്ചു വിശ്വസിക്കൂ’ എന്ന് പറഞ്ഞതിന് രണ്ടുതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(1) യഹൂദികളിൽ നിന്ന് വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളേ നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ യഹൂദികളിൽ നിന്ന് മുസ്ലിമയവർ വളരെ കുറഞ്ഞ വ്യക്തികളേയുള്ളൂവെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്.

(2) പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം അവരിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടാ-വളരെ കുറഞ്ഞ വിശ്വാസമേ അവർക്കുണ്ടാകുകയുള്ളൂ-എന്ന്. അവർ വേദക്കാരായതുകൊണ്ട് ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ അവർക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ വിഷയത്തിലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയില്ല. ഉള്ള വിശ്വാസം തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുകയുമില്ല എന്ന് സാരം. രണ്ട് വ്യാഖ്യാനവും പരസ്പരം എതിരല്ലതാനും.

﴿89﴾ തങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ (ശരിവെച്ചു) സത്യമാക്കുന്നതായ ഒരു ഗ്രന്ഥം അവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നും വന്നപ്പോൾ,

- മുമ്പ് അവർ, അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരിൽ വിജയം അർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുതാനും. (അതെ) അങ്ങനെ, അവർക്കറിയാവുന്ന (ആ) കാര്യം അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ, അവരതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയായി. ആകയാൽ (ആ) അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടായിരിക്കും.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

﴿89﴾ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ (വേദ)ഗ്രന്ഥം അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ كِتَابٌ ഒരു (വേദ)ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് مُصَدِّقٌ സത്യമാക്കുന്ന (ശരിവെക്കുന്ന) لِمَا مَعَهُمْ അവരുടെ കൂടെ ഉള്ളതിനെ وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും مِنْ قَبْلُ മുമ്പ് يَسْتَفْتِحُونَ അവർ വിജയം (സഹായം) അർത്ഥിക്കും عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا യാതൊരു കൂട്ടർക്കും(എതിരിൽ) كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു فَلَمَّا جَاءَهُمْ എന്നിട്ട് അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ مَا عَرَفُوا അവർക്കറിയാവുന്നത് كَفَرُوا بِهِ അതിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചു فَلَعْنَةُ اللَّهِ ആകയാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ആഗമനത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് തൗറാത്ത് മുഖേനയും പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും യഹൂദികൾക്ക് പരമ്പരാഗതമായ അറിവുണ്ട്. മദീനയിലെ യഹൂദികൾ അക്ഷമരായിക്കൊണ്ട് ആ പ്രവാചകന്റെ വരവ് കാത്തിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. അവർ മുഖാന്തരം അറബികൾക്കും ഇതിനെപ്പറ്റി അറിയാമായിരുന്നു. അറബികളും അവരും തമ്മിൽ വല്ല ഇടയലോ ഏറ്റുമുട്ടലോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അടുത്ത് വെളിവാകുവാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ വരട്ടെ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരാം, അന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ആ പ്രവാചകൻ മുഖേന ശക്തിയും പ്രതാപവും അല്ലാഹു നൽകുന്നതായിരിക്കും എന്നൊക്കെ അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞിരുന്നു. 'ആ പ്രവാചകനെ വേഗം അയച്ചുതന്ന് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണേ' എന്ന് അവർ പ്രാർത്ഥിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ വരുകയും അവരുടെ കൈവശമുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തെ - തൗറാത്തിനെ - ശരിവെച്ചു അതിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥം - ക്വർആൻ-അവതരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതാ അവരുടെ മട്ടെല്ലാം മാറി ! നബി ﷺ ഇസ്‌റാഇൽ വർഗത്തിൽ പെട്ട ആളായില്ല അറബികളിൽപെട്ട ആളായിപ്പോയി, തങ്ങൾ മതമായി ആചരിക്കുന്ന എല്ലാ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ദുരൂഹാരങ്ങളും അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുന്നുമില്ല. ഇതൊക്കെയാണ് നിഷേധത്തിന് കാരണം. അങ്ങനെ, ആ പ്രവാചകന്റെ കടുത്ത ശത്രുക്കളും പരിപൂർണ്ണ നിഷേധികളുമായി മാറുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിനും കോപത്തിനും പാത്രമാകുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

﴿90﴾ യാതൊന്നിന് (പകരം) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വിറ്റു കളഞ്ഞുവോ അത് വളരെ ചീത്ത! അതായത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നത്. (അതെ) അല്ലാഹു തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനാലുള്ള അസൂയകൊണ്ട്. അങ്ങനെ, അവർ കോപത്തിനുമേൽ കോപവുമായി മടങ്ങി, (അതാണവർക്ക് ലഭിച്ച നേട്ടം) അവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

بِسْمَا اسْتَرَوْا بِمَا اَنْفُسَهُمْ اَنْ
 يَكْفُرُوا بِمَا اَنْزَلَ اللهُ بَغْيًا اَنْ
 يُنَزِّلَ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُو بِغَضَبٍ عَلٰى
 غَضَبٍ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

﴿90﴾ യാതൊന്നിന് വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത അതിന് അവർ വിറ്റു, വാങ്ങി اَنْفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ اَنْ يَكْفُرُوا അതായത് അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നത് بِمَا اَنْزَلَ اللهُ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ اللهُ അല്ലാഹു بَغْيًا അക്രമമായിട്ട്, അസൂയകൊണ്ട് اَنْ يُنَزِّلَ اللهُ ഇറക്കുന്നതിനാൽ اللهُ അല്ലാഹു مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് ഉടൻ ചിലരുടെമേൽ, യാതൊരുവന് يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു مِنْ عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് فَبَاءُو അവർ മടങ്ങി (അവർ നേടി)

وَاللَّكَافِرِينَ كَوَّبَ عَلَيْهِمْ غَضَبَنَا عَلَىٰ غَضَبِ كَوَّبَ عَلَيْهِمْ كَوَّبَ عَلَيْهِمْ
അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടാകുന്നതിനും ശിക്ഷ മുഹിൻ നിന്ദകരമായ, അപമാനിക്കുന്ന

താൽകാലികമായ ദേഹേച്ഛകളും സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണവർ കൂർആനിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത്. അതാകട്ടെ, അവരുടെ ഭാവിയെ എന്തെന്നേക്കും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. അപ്പോൾ, അവിശ്വാസമാകുന്ന വിലവാങ്ങിക്കൊണ്ട് തങ്ങളെത്തന്നെ വിറ്റു നശിപ്പിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുവെക്കാൾ പ്രിയംകരമായത് അതിന് പകരം ലഭിക്കുന്ന വിലയായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവിടെ നേരെ മറിയാനുള്ളത്. വിറ്റ് നശിപ്പിച്ചത് ശാശ്വതമായ ഭാവിവിജയവും പകരം കിട്ടിയത് ശാശ്വതമായ ശിക്ഷയുമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഇതിനെക്കാൾ ബുദ്ധിഹീനമായ ഇടപാട് മറ്റെന്താണ് ?! അവരുടെ നിഷേധത്തിന് കാരണം, തങ്ങളുടെ വർഗത്തിൽ പെടാത്ത ഒരാൾക്ക് - നബി ﷺ ക്കു - പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതിലുള്ള അസൂയയാണല്ലോ. എന്നാൽ, പ്രവാചകത്വമാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിന്റെ കൂത്തകാവകാശമോ, വല്ല യോഗ്യതകൊണ്ടും സിദ്ധിക്കുന്നതോ അല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നൽകുന്ന ഒരനുഗ്രഹം മാത്രമാണ്. അങ്ങനെ, പലനിലക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് മുമ്പേ വിധേയരായ അവർ, കൂർആനിലും മുഹമ്മദ് നബി ﷺ യിലുമുള്ള അവിശ്വാസം നിമിത്തം വീണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണ് ആ ക്രയവിക്രയംകൊണ്ട് അവർക്ക് കിട്ടിയ നേട്ടം.

أَشْتَرُوا എന്ന ക്രിയക്കാണ് 'അവർ വിറ്റു' എന്ന് വിവർത്തനം നൽകിയത്. 'അവർ വാങ്ങി' എന്നും അതിന് വിവർത്തനം നൽകാം. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് ആ വാക്കിന്റെ അധികം ഉപയോഗവും. ക്രയവിക്രയത്തിൽ ഇരുഭാഗത്ത് നിന്നും, സാധനം കൈമാറുമ്പോൾ അതിൽ വിലയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന സാധനം ആർ കൈപ്പറ്റുന്നുവോ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ഇടപാടിന് വിൽപന എന്നും, മറ്റേ സാധനം കൈപ്പറ്റുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന് വാങ്ങുക എന്നും, പറയുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അതിനാൽ, ഒരു വസ്തുവിന് പകരം മറ്റൊരു വസ്തു കൈമാറുകയെന്ന നിലക്ക് വിൽപനയിലും വാങ്ങലിലും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ 'വാങ്ങുക' എന്ന് തന്നെ അതിന് അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും - അങ്ങനെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്-സാരം ഏതാണ്ട് മേൽ വിവരിച്ചപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും കലാശിക്കുക.

﴿91﴾ അവരോട്: 'അല്ലാഹു അവ തരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്ന് അതിനപ്പുറമുള്ളതിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാവട്ടെ, അവരുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ (ശരിവെച്ച) സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള യഥാർത്ഥമാ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ

ണ്താനും (എന്നിട്ടും) (നബിയെ)പറയുക : എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് മുൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നബിമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്-നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!

أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

﴿92﴾ മുസാ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായല്ലോ. പിന്നെ, അതിനുശേഷം നിങ്ങൾ അക്രമികളായും കൊണ്ട് പശുക്കുട്ടിയെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി (ആരാധിച്ചു)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

﴿91﴾ പറയപ്പെട്ടാൽ അവരോട് آمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ بِمَا أَنْزَلَ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ اللَّهُ അല്ലാഹു قَالُوا അവർ പറയുകയായി ثُمَّ مِنْهُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു وَإِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ ഇറക്കപ്പെട്ടവർക്ക് وَيَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും وَهُوَ أَلْحَقُّ بِمَا وَأَرَاءُ അതിനപ്പുറമുള്ളതിൽ അതാകട്ടെ യഥാർത്ഥമാണ് സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട് لَمَّا യാതൊന്നിനെ مَعَهُ അവരുടെ കൂടെയുള്ള നീ പറയുക فَلِمَ എന്നാലെന്തിന്? تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ കൊല്ലുന്നു أَنْبِيَاءَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നബി (പ്രവാചകൻ)മാരെ مِنْ قَبْلُ മുൻ إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ ﴿92﴾ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് مُوسَىٰ മുസാ بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾകൊണ്ട് ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ പിന്നെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, ഏർപ്പെടുത്തി പശുക്കുട്ടിയെ مِنْ بَعْدِهِ അതിന് ശേഷം وَأَنْتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിക്കൊണ്ട്) ظَالِمُونَ അക്രമികൾ

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലേല്ലാം വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണല്ലോ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്വർആനിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ലേ എന്ന് യഹൂദികളോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് അത് തന്നെ മതി എന്നായിരിക്കും അവരുടെ ഉത്തരം. ക്വർആനാണെങ്കിൽ അവർക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുകയല്ല - അതിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയാണ് - ചെയ്യുന്നതും. എന്നിട്ടും അതിലവർ അവിശ്വസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ നിലക്ക് വേദത്തെപ്പറ്റി അറിയാത്തവരായ അറബികളെക്കാൾ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മുന്നോട്ട് വരേണ്ടവരാണവർ. എന്നാൽ അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ? അല്ല. അതിലവർ ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മുൻ അവരിലുണ്ടായിരുന്ന പല നബിമാരെയും അവർ കൊലപ്പെടുത്തുമായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ ആ പറഞ്ഞത് ശരിയല്ല. അത് മാത്രമോ? മുസാ നബി (അ)യാണല്ലോ അവരുടെ പ്രവാചകൻമാരിൽ തലവൻ. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിന് സുവ്യക്തങ്ങളായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുകൂടി പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ചവരാണവർ. അപ്പോൾ ക്വർആനിലും നബി ﷺ യിലും അവർ വിശ്വസി

ക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥമായ തൗറാത്തിലും അവരുടെ പ്രവാചകനായ മുസാ നബി (അ)യിലും തന്നെ ശരിക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തവരാണവർ.

﴿93﴾ നാം നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] വാങ്ങുകയും നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം 'തൂർ' [പർവ്വതം] ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം: 'നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിനെ നിങ്ങൾ ബലമായി പിടിക്കുവിൻ; കേൾക്കുകയും (മനസ്സിലാക്കുകയും)ചെയ്യുവിൻ' (എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا

അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ കേട്ടു; ഞങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർക്ക് പശുക്കുട്ടി കുടിപ്പിക്കപ്പെടുക [പശുക്കുട്ടിയോടുള്ള സ്നേഹം നിരയുക]യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീ പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ (ആ)വിശ്വാസം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്തയത്രെ, നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!'

وَأَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿93﴾ നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം **وَإِذْ أَخَذْنَا** നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ്, കരാർ **وَ رَفَعْنَا** നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു **فَوْقَكُمُ** നിങ്ങളുടെ മീതെ **الطُّورَ** തൂർ പർവ്വതം **خُذُوا** നിങ്ങൾ പിടിച്ചു (എടുത്തു)കൊള്ളുവിൻ **مَا آتَيْنَاكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയത് **بِقُوَّةٍ** ബലമായി **وَأَسْمِعُوا** നിങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു **سَمِعْنَا** ഞങ്ങൾ കേട്ടു **وَعَصَيْنَا** ഞങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു, എതിർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു **وَأَشْرِبُوا** അവർ കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു **فِي قُلُوبِهِمُ** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ **الْعِجْلَ** പശുക്കുട്ടി **بِكُفْرِهِمْ** അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം **قُلْ** നീ പറയുക **بِئْسَمَا** യാതൊന്ന് വളരെ ചീത്ത **يَأْمُرُكُمْ بِهِ** അതിനെ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നു **إِيمَانُكُمْ** നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം **إِن كُنْتُمْ** നിങ്ങൾ ആകുന്നുവെങ്കിൽ **مُؤْمِنِينَ** വിശ്വാസികൾ

ഇസ്കാഇലൂലൂദോട് ഉറപ്പ് വാങ്ങിയെന്നും, പർവ്വതം ഉയർത്തിയെന്നും പറഞ്ഞത് മുമ്പ് 63-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അതേ സംഭവങ്ങൾ തന്നെ ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും അതോടൊപ്പം ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങൾ കൂടി വിവരിക്കുക

യുമാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. തുറാത്ത് വളരെ കാര്യമായും കണിശമായും സ്വീകരിക്കണം, അതിലെ കൽപനകളെല്ലാം കേട്ട് മനസ്സിലാക്കണം എന്നൊക്കെ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി **سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا** (ഞങ്ങൾ കേട്ടു, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നായിരുന്നു. കാതുകൊണ്ട് കേട്ടുകൊള്ളാം, പക്ഷേ, പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ തയ്യാറല്ല എന്ന് സാരം. വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവും കാണിക്കൽ ഇസ്‌റാഹൂല്യരുടെ പതിവാണ്. താങ്കളും താങ്കളുടെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞങ്ങളിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ് എന്നും, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നും മറ്റും മൂസാ നബി (അ)യോട് പറഞ്ഞത് പോലെയുള്ള ഒരു വാക്കായിട്ടേ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനെപ്പറ്റിയും കരുതേണ്ടതുള്ളൂ. ഒരു പക്ഷേ വായ കൊണ്ട് അനുസരിച്ചുവെന്നും, ഭാവംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നും ആയിരിക്കാം ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലെങ്കിൽ, മല ഉയർത്തി ഉറപ്പ് വാങ്ങിയപ്പോൾ കേട്ടനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും, പിന്നീട് കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലെന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും ആവാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ - الخ (അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർക്ക് പശുക്കുട്ടി കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യം, അവർ ആരാധ്യവസ്തുവായി സ്വീകരിച്ച ആ പശുക്കുട്ടിയോട് അവർക്കുള്ള പ്രേമത്തിന്റെ ആധിക്യമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആലങ്കാരികമായ ഒരു ഉന്നത സാഹിത്യശൈലിയിലാണ് ഈ വാചകമുള്ളത്. പശുക്കുട്ടിയെ അതിനോടുള്ള പ്രേമത്തെ ഒരു പാനീയത്തോടും, ഹൃദയങ്ങളെ വയറുകൾക്കോടും ഇതിൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വളരെ രുചികരവും ഹൃദ്യവുമായ പാനീയം മുക്കറ്റം കുടിച്ചു വയറ് നിറഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രതീതിയാണ് ആ പശുക്കുട്ടിയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ അവരുടേത്-ആകയാൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഉപദേശങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രവേശനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു-എന്ന് ചൂറുക്കം. ഞങ്ങൾ മുവേ വിശ്വാസികളാണ്, എനി പുതുതായി ഒന്നിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണല്ലോ യഹൂദികളുടെ വാദം. വിശ്വാസമാകട്ടെ സൽകർമ്മങ്ങളിലേക്കും സൻമാർഗത്തിലേക്കുമാണ് നയിക്കുക. അവരുടെ നിലയാണെങ്കിൽ നേരെ മറിച്ചുമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അവരോട് **بِسْمَايَا مُرْمُرٍ كُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ** (നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല; ശരിയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇപ്രകാരമാകുമായിരുന്നില്ല എന്ന് സൂചന.

﴿94﴾ (നബിയേ) പറയുക: ‘പരലോക ഭവനം (മറ്റുള്ള) മനുഷ്യരെക്കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമായുള്ളതാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ!’

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ
عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

صَادِقِينَ

﴿95﴾ അവരുടെ കൈകൾ മുൻപെ യ്തുവെച്ചിട്ടുള്ളത് നിമിത്തം അവർ അതിന് ഒരു കാലത്തും കൊതിക്കുകയില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി (ശരിക്ക്) അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلَنْ يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

﴿96﴾ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ജീവിതത്തിന് ഏറ്റവും ആർത്തിയുള്ളവരായി അവരെ നീകണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും: 'ശിർക്ക്' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചവരെക്കാൾ തന്നെയും

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

അവരിൽ ഒരാൾ [ഓരോരുത്തൻ] മോഹിക്കുന്നു, തനിക്ക് ആയിരം കൊല്ലം ആയുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്! അവന് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നത് അവനെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അകറ്റിക്കളയുന്നതല്ലതാനും.

يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ

അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

﴿94﴾ നീ പറയുക إِنْ كَانَتْ ആണെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാൽ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْ دُونِ مَا خَلَقْنَا അവർക്കുവികൽ മാത്രമായി പരലോക ഭവനം عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ കുടാതെ, പുറമെ النَّاسِ മനുഷ്യരെ فَتَمَنَّوْا എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊതിക്കുവിൻ الْمَوْتِ മരണം, മരിക്കാൻ إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ ﴿95﴾ അവർ അതിന് കൊതിക്കുകയേ ഇല്ല بِمَا قَدَّمَتْ മുൻ ചെയ്തത് നിമിത്തം أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ وَاللَّهُ അല്ലാഹു عَلِيمٌ (വളരെ) അറിയുന്നവനാണ് بِالظَّالِمِينَ അക്രമികളെപ്പറ്റി ﴿96﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ തീർച്ചയായും അവരെ നീകണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും أَحْرَصَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും മോഹമുള്ളവരായി ജീവിതത്തിന് وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا അവർ ശിർക്ക് സ്വീകരിച്ചു يَوَدُّ മോഹിക്കുന്നു أَحَدُهُمْ അവരിലൊരാൾ لَوْ يُعَمَّرُ അവന് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് أَلْفَ سَنَةٍ ആയിരം കൊല്ലം وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِحٍ അതല്ലതാനും أَنْ يُعَمَّرَ അവന് അകറ്റിക്കളയുന്നത് مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന്

بِمَا يَعْمَلُونَ بِمَا لَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

പരലോക ഭവനം (الدَّارُ الْآخِرَةُ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗമത്രെ. സ്വർഗം കുത്തകാവകാശമാണെന്നും, മറ്റാരും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ലെന്നും, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടക്കാരും മക്കളുമാണെന്നുമൊക്കെ യഹൂദികൾ വാദിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളിലുമുണ്ട് ഈ വാദങ്ങൾ (2:80, 2:111, 5:20 നോക്കുക) ഈ വാദത്തെ അല്ലാഹു അടിയോടെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും കളവാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യമായും, ആത്മാർത്ഥയോടുകൂടിയുമാണ് അവർ ഈ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരൊന്ന് മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു അല്ലാഹു മതിയാക്കുന്നില്ല. ഒരു കാലത്തും അവരതിന് തയ്യാറാകുകയില്ലെന്ന് കൂടി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടും - പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത മുശ്ശികളെക്കൊണ്ട് പോലും - ജീവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹമാണവർക്കുള്ളതെന്നും, ഒരുപക്ഷേ ആയിരം കൊല്ലത്തെ ജീവിതം അവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ലഭിച്ചാൽ തന്നെയും അതുകൊണ്ട് അവന് ശിക്ഷക്കു യാതൊരു ഒഴിവും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും കൂടി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ (നിങ്ങൾ മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അവർ അവരുടെ മനസ്സുകൊണ്ട് മോഹിക്കുക എന്നാവാൻ തരമില്ല. കാരണം മനസ്സിൽ ഒട്ടും മോഹമില്ലാതെത്തന്നെ 'ഞങ്ങൾ മോഹിക്കുന്നു' എന്നു പറയുന്ന പക്ഷം അത് കളവാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് تَمَتُّوا (നിങ്ങൾ കൊതിക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ ക്യാർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

- (1) ഞങ്ങൾ മരിച്ചാൽ നന്നായേനേ എന്ന് അവർ വായകൊണ്ട് പറയുക എന്നാണുദ്ദേശ്യം. ക്യാർആൻ വാക്കിനോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചത് ഇതാണെന്നും ഇതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതെന്നുമാണ് ഇമാം റാസി (റ) പറയുന്നത്.
- (2) മുസ്ലിംകളും യഹൂദികളുമാകുന്ന ഇരുകക്ഷികളിൽ അസത്യവാദിയായ കക്ഷി ഏതാണോ ആ കക്ഷി മരണമടയട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാകുക എന്നാണ് സാരം. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ഇത് യഹൂദികളോടുള്ള ഒരു മുബാഹലഃ (അന്വേഷണം ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തൽ) കുള്ള (*) വെല്ലുവിളിയായിരിക്കും. ഇബ്നു കഥീർ (റ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ അഭിപ്രായമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിമർശനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:-

ആ വ്യാഖ്യാനം യഹൂദികൾക്കെതിരിൽ ന്യായീകരിക്കാവതല്ല. അവരുടെ

(*) ഇരുകക്ഷികളിൽ വ്യാജവാദിയായ കക്ഷി ഏതാണോ അതിന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിനും ശിക്ഷക്കും വേണ്ടി ഇരുകൂട്ടരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനാണ് മുബാഹലഃ (ٱلْمُحَافَاةُ) എന്നു പറയുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒരു മുബാഹലഃക്ക് ആഹ്വാനം ചെയ്ത വിവരം ആലുഇംറാൻ 61 ൽ വെച്ചുകാണാവുന്നതാണ്.

വാദത്തിൽ അവർ സത്യവാൻമാരാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്കൊണ്ട് അവർ മരണത്തിന് കൊതിച്ചുകൊള്ളണമെന്നില്ല. മരണമോഹവും നന്മയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. എത്രയോ നല്ല മനുഷ്യർ മരണപ്പെടുവാൻ മോഹിക്കാത്തവരായുണ്ട്. കൂടുതൽ പദവികൾ ലഭിക്കുവാനായിരിക്കും അവരുടെ മോഹം. ആയുസ്സ് വർദ്ധിച്ചു കിട്ടുകയും കർമ്മം നന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്തവനാണ് നിങ്ങളിൽ വെച്ച് ഉത്തമൻ എന്ന് ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. യഹൂദികൾ ഇങ്ങനെ പറയുവാനും ഇടയുണ്ട്: ‘മുസ്ലീംകളേ, നിങ്ങൾ സ്വർഗാവകാശികളാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾക്ക് ബാധകമാകാത്ത ആ കാര്യം ഞങ്ങൾക്ക് ബാധകമാക്കുന്നതെങ്ങിനെ?’ പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ന്യൂനതയാണിത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം ഈ ദോഷമൊന്നുമില്ല, നിങ്ങൾ സ്വർഗാവകാശികളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടക്കാര്യമൊക്കെയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരു മുബാഹലഃക്കു തയ്യാറാകുവിൻ. അഥവാ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ വ്യാജവാദിയായ കക്ഷി ഏതാണെങ്കിൽ അവർ മരണമടയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥന നടത്തുക എന്നാണ് ആ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ താൽപര്യം. മുബാഹലഃ വ്യാജവാദികളെ തീർച്ചയായും നശിപ്പിക്കുമെന്ന് യഹൂദികൾക്ക് അറിയാവുന്നത് കൊണ്ട് അവരതിന് തയ്യാറായില്ല. ഈ മുബാഹലഃക്ക് تَمَنَّى (കൊതിക്കുക) എന്നു പറയുവാൻ കാരണം അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചാൽ നന്നായേനേ എന്ന് സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിക്കു കൊതിയുണ്ടാകുന്നതാണ്; വ്യക്തമായ തെളിവുള്ളപ്പോൾ വിശേഷിച്ചും.

ഏതായാലും യഹൂദികൾ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു തീർത്തു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സത്യതക്ക് ഒന്നല്ല - രണ്ട് തെളിവുകൾ തന്നെ-ഈ വെല്ലുവിളി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. യഹൂദികളോടുള്ള ഈ വെല്ലുവിളി സുറത്തുൽ ജുമുഅായിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു കാണാം **فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ**

വിഭാഗം - 12

﴿97﴾ (നബിയേ) പറയുക: ആരെങ്കിലും ജിബ്റീലിന് ശത്രുവാണെങ്കിൽ (ആയിക്കൊള്ളട്ടെ)! എന്നാൽ, അദ്ദേഹമത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അത് [കുർആൻ] നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗദർശനവും, സന്തോഷ വാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും.

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

﴿98﴾ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ മലക്കുകൾക്കും അവന്റെ

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

റസൂലുകൾക്കും ജിബ്രീലിനും മീകാഇലിനും ശത്രുവാണെങ്കിൽ (അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ): എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ) അവിശ്വാസികൾക്ക് ശത്രുവാകുന്നു.

وَرُسُلِهِمْ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

﴿97﴾ قُلْ لِلَّهِ الْغَنِيُّ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَ اللَّهِ سَابِغَةً سَبَّغًا يَسْمُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَ اللَّهِ سَابِغَةً سَبَّغًا يَسْمُونَ قُلْ لِلَّهِ الْغَنِيُّ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَ اللَّهِ سَابِغَةً سَبَّغًا يَسْمُونَ
 ജിബ്രീലിന് നീ പറയുക مَنْ كَانَ ആരെങ്കിലുമായാണെങ്കിൽ لِحِبْرِيْلٍ شَتْرُؤًا ശത്രു എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ عَلَى قَلْبِكَ എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ نَزَّلَهُ അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചു بِإِذْنِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻ്റെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട് مُصَدِّقًا സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട് لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻ്റെ മുൻപിലുള്ളതിനെ مَهْدًى സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗദർശനമായും وَشُرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ സന്തോഷവാർത്തയായും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്
 ﴿98﴾ قُلْ لِلَّهِ الْغَنِيُّ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَ اللَّهِ سَابِغَةً سَبَّغًا يَسْمُونَ قُلْ لِلَّهِ الْغَنِيُّ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَ اللَّهِ سَابِغَةً سَبَّغًا يَسْمُونَ
 അവൻ്റെ മലക്കുകൾക്കും وَرُسُلِهِمْ അവൻ്റെ റസൂലുകൾക്കും, ദൂതൻമാർക്കും وَجِبْرِيلَ ജിബ്രീലിനും وَمِيكَالَ മീകാഇലിനും فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു اَللَّهِ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്.

ജിബ്രീൽ (അ) തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്നും, അതിനാൽ അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നു തന്ന കൂർആൻ തങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും യഹൂദികൾ പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിന്നപ്രായമില്ല. ജിബ്രീലിനെ ആരെങ്കിലും ശത്രുവായി ഗണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഗണിക്കട്ടെ, അതിൻ്റെ ഫലം അവർക്ക് കാണാം. എന്നാൽ, അവർ ഒരു യഥാർത്ഥം അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ: അല്ലാഹുവിൻ്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരമാണ് നബി ﷺ ക്ക് അദ്ദേഹം കൂർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് അവതരിപ്പിച്ചതൊന്നുമല്ല. അല്ലാഹുവിൻ്റെ ഒരു ദൂതൻ മാത്രമാണദ്ദേഹം. കൂർആനാകട്ടെ, മുൻ വേദങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നുമില്ല. അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതോടുകൂടി സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് സന്മാർഗദായകവും, വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതുമാണ് താനും. എന്നിരിക്കെ, ജിബ്രീലിനോട് പകവെക്കുന്നവർ, അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻ്റെ ദൂതന്മാരായ ജിബ്രീൽ, മീകാഇൽ തുടങ്ങിയ മലക്കുകളോടും, മനുഷ്യദൂതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരോടും പകവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാകട്ടെ തനി കൂഫ്റും നിഷേധവുമാണ്. അല്ലാഹു അവരുടെ ശത്രുവാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു അവരോട് പറഞ്ഞതിൻ്റെ സാരം.

നബി തിരുമേനി ﷺ യും, യഹൂദികളും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വാഗ്വാദത്തിലായിരുന്നു അവർ ജിബ്രീൽ (അ) തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്ന് പറഞ്ഞതെന്നും, അതല്ല, ഉമറും (റ) അവരും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിലാണ് അതുണ്ടായതെന്നും കാണിക്കുന്ന രണ്ട് തരം രിവായത്തുകൾ കാണാം. എങ്കിലും നബി ﷺ യുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തിലാണെന്നുള്ള രിവായത്തുകൾക്കാണ് മുൻഗണനയുള്ളത്. രണ്ടായിരുന്നാലും അവയുടെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇതാണ്: യഹൂദികൾ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. മറുപടി അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ മറുപടി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെ

യായിരുന്നു: നബിﷺ ക്ക് വഹ്യ് കൊണ്ടുവരുന്നത് ജിബ്രീലാകകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്തത്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്. ആപത്തുകളും ശിക്ഷകളുമായി വരുന്ന ആളാണദ്ദേഹം. മീകാഈ ലാണ് കൊണ്ടുവരുന്നതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ മിത്രമാണ്.

അനസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘റസൂൽ തിരുമേനി’ മദീനയിൽ വന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. പ്രവാചകൻമാർക്കല്ലാതെ മറുപടി പറയുവാൻ കഴിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നബിﷺ യോട് ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അൽപം മുമ്പ് ജിബ്രീൽ (അ) എനിക്ക് അവയെക്കുറിച്ച് വിവരം നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നബിﷺ അതിന് മറുപടി കൊടുത്തു. ജിബ്രീൽ(അ) നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ജിബ്രീലോ? അദ്ദേഹം യഹൂദികളുടെ ശത്രുവാണ്. അപ്പോൾ, തിരുമേനി ഈ വചനങ്ങൾ ഓതി, തിരുമേനിയുടെ മറുപടി കേട്ട് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) അപ്പോൾ തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇമാം അസ്കലാനി (റ) ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) ന്റെ സംഭാഷണത്തിന് മുമ്പ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ ഹദീഥിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത് **يَعْلَمُ** യഹൂദികളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനും നേതാവുമായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ).

﴿99﴾ തീർച്ചയായും നിനക്ക് നാം സുവ്യക്തങ്ങളായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

തോന്നിയവാസികളല്ലാതെ (ആരും) അവയിൽ അവിശ്വസിക്കുകയില്ല.

وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

﴿100﴾ അവർ വല്ല കരാറും (പ്രതിജ്ഞയും) ചെയ്യുമ്പോഴോക്കെയും അവരിൽ നിന്ന് ഒരു കൂട്ടർ അതിനെ വലിച്ചെറിയുകയാണോ?! എന്നല്ല, അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

﴿101﴾ അവരുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുന്നതായ ഒരു റസൂൽ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വന്നപ്പോൾ, ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥം തങ്ങളുടെ പിൻപുറത്തേക്ക്

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ

വലിച്ചെറിഞ്ഞു: അവർ അറിയാത്ത
തുപോലെ. **وَرَأَى ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا**

يَعْلَمُونَ

﴿99﴾ **إِلَيْكَ** നിനക്ക് നാംഇറക്കി(യിട്ടുണ്ട്) **وَلَقَدْ** തീർച്ചയായും ഉണ്ട് **أَنْزَلْنَا** നാംഇറക്കി(യിട്ടുണ്ട്) **وَآيَاتٍ** പലദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, **سُجُوتٍ** സൂക്തങ്ങൾ **بَيِّنَاتٍ** സുവ്യക്തമായ **إِلَّا الْفَاسِقُونَ** അവയിൽ **بِهَا** (താനും) **وَمَا يَكْفُرُوا** അവിശ്വസിക്കുകയില്ല **أَوْ كَلَّمَا** എല്ലായ്പ്പോഴുമോ **عَاهَدُوا** അവർ കരാർ ചെയ്തു **وَلَقَدْ** വല്ല കരാറും, ഒരു ഉടമ്പടി **نَبَذَهُ** അതിനെ **وَأَنزَلْنَا** ഇട്ടു (എറിഞ്ഞു)കളഞ്ഞു **فَرِيقٌ مِّنْهُمْ** അവരിൽ നിന്ന് ഒരു സംഘം **بَلْ** എന്നല്ല, പക്ഷേ **أَكْثَرُهُمْ** അവരിലധികം (ആൾ) **لَا يُؤْمِنُونَ** അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല **﴿101﴾** **وَلَمَّا جَاءَهُمْ** അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ **رَسُولٌ** ഒരു റസൂൽ **مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ **أَوْ تَوَالِكَتَابُ** അടുക്കൽ നിന്ന് **مُصَدِّقٌ** സത്യമാക്കുന്ന **لِمَا مَعَهُمْ** അവരുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ **نَبَذَ** ഇട്ടു(എറിഞ്ഞു)കളഞ്ഞു **فَرِيقٌ** ഒരു കൂട്ടർ, വിഭാഗം **مِنَ الَّذِينَ** യാതൊരുവരിൽ നിന്ന് **أَوْ تَوَالِكَتَابُ** അവർക്ക് (വേദ)ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടു **كِتَابَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ **وَرَأَى** ഗ്രന്ഥത്തെ **ظُهُورِهِمْ** പിന്നുറത്ത് **ظُهُورِهِمْ** തങ്ങളുടെ മുതുകുക(പുറം)ളുടെ **كَأَنَّهُمْ** അവർ **لَا يَعْلَمُونَ** (ആകുന്നു) എന്നപോലെ **لَا يَعْلَمُونَ** അവർ അറിയാറില്ല.

സുവ്യക്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (**آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ**)എന്ന വാക്ക് ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, വേദക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. യഹൂദികൾക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്ന വിവരങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പണ്ഡിതന്മാർക്കു മാത്രം അറിയാമായിരുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ, മുൻഗാമികളായ ഇസ്രായേലിലെ കഴിഞ്ഞു പോയ വാർത്തകൾ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ നടത്തിയ കൈകടത്തലുകൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി കൂർആൻ മുഖേന നബി **ﷺ** വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അക്ഷരജ്ഞാനവും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയവും ഇല്ലാത്ത നബി **ﷺ** അതെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവിടുത്തെ സത്യതയെ നിഷേധിക്കുവാൻ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയും നീതിബോധവുമുള്ള ആർക്കും സാധ്യമല്ലല്ലോ. ധിക്കാരികളും തോന്നിയവാസികളും മാത്രമേ അതിനു മുതിരുകയുള്ളൂ.

പ്രതിജ്ഞകളും, കരാറുകളും ലംഘിക്കൽ ഇസ്രായേലിലെ ചിരകാല പാരമ്പര്യമാണെന്ന് ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നാലും അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരായി ചുരുക്കം വ്യക്തികളെങ്കിലും നല്ലവരുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതാണ് 'അവർ അത് വലിച്ചെറിഞ്ഞു' എന്നു പറയാതെ അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ അത് വലിച്ചെറിഞ്ഞു (**نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ**) എന്ന് പറഞ്ഞതിലെ സൂചന. പക്ഷേ,

കരാർ പാലിക്കാതെ വലിച്ചെറിഞ്ഞവരായിരുന്നു അവരിൽ അധികഭാഗവും എന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കരാർ ലംഘിക്കുക പതിവാക്കിയ അവർ അവസാനം അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെതന്നെ പുറം തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതെ, അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രവചിച്ചതും, അവർക്ക് വേണ്ടത്ര അറിയാവുന്നതും അവർ അക്ഷമരായി കാത്തിരുന്നതും, തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സത്യത ശരിവെച്ചു സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ ആ അന്ത്യപ്രവാചകൻ വന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, തങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ -തനി അസൂയയും ധിക്കാരവും കൊണ്ട്മാത്രം -അദ്ദേഹത്തെ അവർ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതും, തങ്ങളുടെ ഏക ഗ്രന്ഥമെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ തൗറാത്തിനെ പുറകോട്ട് വലിച്ചെറിയുകയാണ് ഫലത്തിൽ അവർ ഇപ്പോൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അത് മാത്രമോ? അവർ 'സിഹ്റി'ന്റെ മാർഗം പിൻപറ്റുക കൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿102﴾ സുലൈമാന്റെ രാജവാഴ്ചയെപ്പറ്റി പിശാചുക്കൾ ഓതി (പ്രചരിപ്പിച്ചു) വന്നിരുന്നതിനെ അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. സുലൈമാൻ അവിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലതാനും. എങ്കിലും, മനുഷ്യർക്ക് 'സിഹ്റ' [ആലിചാരം] പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പിശാചുക്കളെത്ര അവിശ്വസിച്ചത്.

ബാബിലിൽ [ബാബിലോണിൽ] ഹാറുത്തും, മാറുത്തുമെന്ന രണ്ട് മലക്കുകൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതും (അവർ പിൻപറ്റി)

(അവരാകട്ടെ) 'ഞങ്ങൾ ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്, അതിനാൽ നീ അവിശ്വസിച്ചു പോകരുത്' എന്ന് പറയാതെ ഒരാൾക്കും അവർ രണ്ടാളും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യന്റെയും, അവന്റെ ഇണയുടെയും ഇടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം അവർ ആ രണ്ടാളിൽ നിന്നും പഠിച്ചിരുന്നു.

(വ റ സ ൂ ത വ ത്ത 1 ൽ) , അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ ഒരാൾക്കും തന്നെ

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۗ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ

وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا خُنَّ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ

وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا